

Huldrevise

Nedtegnet av Lindeman i 1870 etter Dina Albertine Olsdatter, Ulvind

Finnes i flere versjoner på Romerike

- Anders Heyerdal nr 633 i Lindemans utgivelse fra Aurskog-Høland.
- O. M. Sandvigs versjon etter Marie Aasgaard i Sørumsund.
- Anna Monrads nedtegnelser

Anna Monrad

Huldra vekker ei seterjente som har faarsaavi seg.

De var en gong ei seterjente, som hette Spellevinka. En sommar hu laag paa setra me krøtra, hente se seg en maara at hu faarsaav seg, hu vakne tu at et kvinfaalk banke paa glas-ruta, ropte paa-a aa sa: op Spellevinka, aa mjølke de ku. Mi ku gaar i aasen men di ku staar paa baasen, aa enda saaver du. Hu Spellevinka skynte seg op, faar sola sto høyt paa himlen aa hu skjønte de var huldra som hadde vegt seg. Da hu sat aa mjølke krøtra sinne, hørte hu huldra sang opi aasen:

Da je kom paa fjelle op,
fik je se al koen min,
kom vita, kom krita, kom sokkerdølja,
sprita, kom larirønnu, kom skautirauta,
kom skinfellufta, kom junihusta
kom alle koene mine,
kom vitoksen min, som er i skaln som en stur,
kom knut fagre ungersvend himma – fara. Rike.